

rajevu 5 fl., č. g. o. Žvajgar G., guardian v Gradcu 5 fl. (Konec prih.)

Gospodarske stvari.

Trtna bolezen.

Nekdo je bil v predzadnjem listu poročal, da sem jaz na Mestnem vrhu „preronospora viticula“ na trtah konstatiral. To je pa na vsaki način pomota, kajti jaz omenjenih goric še zaradi tega nisem preiskoval.

Vsestransko se misli, da je letos „peronospora“ ali strupena rosa naše gorice okužila. Poslal sem pa v Klosterneuburg v preiskavo bolano perje in grozdje in od tam so mi poročali, da se ima ta prikaz, da je perje letos sploh na pol suho, samo neogodnemu vremenu pripisovati, ne pa strupeni rosi.

To je tudi verjetno, saj ni bilo letos dežja, ki bi bil trtna korenine dovolj namočil. Zato je pa trs v debelih zemljah, posebno pa po jamah, kjer je več mokrote, bolj vesele barve, kakor po strmih in kamenitih tleh.

Ta nesrečna bolezen se je v sredi avgusta po nekem dežju pokazala, perje se je večinoma do pol posušilo, druga polovica pa je zelena ostala. To zopet priča, da te bolezni ni „peronospora viticula“ povzročila, ker perje, katero ona okuži, posuši se čez kratko do čista, ne pa, da bi polovica zdrava ostala.

Ivan Balon.

Mlada detelja.

Da se pokosi mlada detelja jeseni ali tudi izpusti živina na-njo, to je že stara navada. Kakor vsaka, tako je tudi ta navada lahko dobra ali pa tudi slaba. Ako se izgodi to rane jeseni, to je, ne po koncu meseca septembra, ne trpi nič škode deteljišče, kajti detelja si še opomore lahko ter še pokrije zemljo. Ako se pa kosi pozneje, rado se izgodi, da mlado deteljo umori zima, gotovo pa bode spomladi le redka in slaba detelja.

Bolje je pa deteljišče popasti, kakor pokositi, ali tudi to se mora previdno zgoditi. Deteljišče se brž obraste, ako se popase in živina še po vrhu vtrdi nekaj tla, da jim zima ne vzpiplje detelje.

Škodljivo pa je preveč živino na deteljišče izpuščati, ali prerano ali pa o vlažnih dneh drobnico gnati na deteljo, kajti ta vdera pregloboko v zemljo ter spravi koreninje iz nje-gove lege.

V obče pa se mora reči, da v času, ko je mokro deteljišče, ne kaže pasti na njem ne drobnice, ne živine. Doklej se naj pase? Ne dalje, kakor do časa, ko se more deteljišče še obrasti.

Sejmovi. Dne 24. sept. v Dobovi, v Arnožu, v Slov. Bistrici, na Remšniku in pri sv.

Martinu tik Slov. Gradca. Dne 27. septembra v Svetincih. Dne 29. sept. v Veržeju, v Omu-reku, pri sv. Lovrencu na Dr. polju, v Maren-bergu, v Šoštanju, na Pilštanju in Vranskem.

Dopisi.

Iz Rečice v Sav. dolini. (Šolsko društvo.) [Konec.] Tudi namen našega društva je dober. Ono noče živinsko tlačiti ubogega Nemca, svojega soseda in bližnjega, ampak ono le Slo-venca in njegove otroke narodnega, s tem pa tudi časnega in večnega pogina rešiti hoče. Ali kakor se tukaj bere: Namen naši družbi je, na vso moč skrbeti za to, da ne izgine iz-med naše mladine sv. vera in materni sloven-ski jezik. Družba sv. Cirila in Metoda bo od-vračala torej otroke slovenskih starišev od ta-kih otroških vrtov in od takih šol, kjer se ne spoštuje katoliška vera in slovenski jezik. Od-vračala jih bo s tem, da jim bo pomagala z obleko, s hrano, z bukvami in drugimi darovi. Če jo bomo dovolj podpirali z denarji, naprav-ljala bo sama poštene otroške vrtove po takih krajih, kjer so otroci ubožnih starišev najbolj v nevarnosti, da se ne potujčijo. Vzdrževala bo slovenske šole, kjer se bodo naši otroci tako zrejali, da bodo lahko kedaj dobri kristjani in vneti Slovenci. Mar ni to prelep namen? Mar ni družba sv. Cirila in Metoda zares apostol-ska družba? Predragi, ostanimo torej zvesti tej družbi! To je naša sveta dolžnost. Pridobi-vajmo ji torej še novih udov! Tudi to je naša dolžnost! Društvo sv. Cirila in Metoda pa naj tukaj pri nas in povsod živi, rase in cvete! Slava torej Cirilu in Metodu! Slava vsem Slo-vencem, boj pa nemčurjem!“ — Mnogi živio-klici na koncu tega jedernatega govora pričevali so o uspehu taistega. Splošnja navdušenost trajala je celi čas. Iz tajnikovega in blagaj-nikovega poročila povzame se sledeče: Društvo je zgubilo med letom tajnika g. Kramerja in je njegov namestnik g. Žager ta posel prevzel. Akoravno se je društvo že med letom 1886 usta-novilo, vendar se more zaradi raznih zaprek še le kot v letu 1887 ustanovljeno smatrati. Taisto je štelo 2 ustanovnika, gg. Franjo Hme-laka, veleposestnika itd. v Lokavci, in Antona Turnšeka posestnika in trgovca v Nazaretu; ter 29 udov z doneskom 1 gld. na leto. Znesek 49 gld. se je za leto 1887 poslal 13. jul. t. l. družbi sv. Cirila in Metoda v Ljubljano. Na-čelništvo je imelo v teku tega leta eno sejo. O priliki volitve novega načelništva povzame g. nadučitelj Žolgar besedo, se zahvali v imenu zbora dosedanjemu načelništvu za vspešno de-lovanje in trud, ter predlaga, da se taisto naj zopet potrdi, samo zapisnikarjev namestnik naj bi bil g. Trobaj. Ta predlog se soglasno sprej-me. V načelništvo so tedaj izvoljeni sledeči